

1. அறிவிப்புகள்.

(ஏ) (i) திரைப்படங்கள் தொடர்பான விளம்பரங்களைக் கட்டாயமாகத் தணிக்கை செய்தல் சட்ட முன் வடிவு, 1987 (அ. இ.)

(ii) தமிழ்நாடு விளம்பரம் பொருள்களின் கட்டாயத் தணிக்கைச் சட்டமுன் வடிவு, 1987 (ஆ.இ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு :

தமிழ்நாடு 1987 ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் தொடர்பான விளம்பரங்களைக் கட்டாயமாகத் தணிக்கை செய்தல் சட்ட முன் வடிவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஆளுநர் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.

1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு விளம்பரப் பொருள்களின் கட்டாயத் தணிக்கைச் சட்டமுன் வடிவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஆளுநர் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.

இரண்டு சட்டமுன்வடிவுகளைப் பற்றியும் சேர்த்தே பேசி விடலாம். ஆனால் தனித்தனியாக ஒட்டுக்கு விடலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

2. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(ஐ) திரைப்படங்கள் தொடர்பான விளம்பரங்களைக் கட்டாயமாகத் தணிக்கை செய்தல் சட்ட முன் வடிவு, 1987.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு 1987 ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் தொடர்பான விளம்பரங்களைக் கட்டாயமாகத் தணிக்கை செய்தல் சட்ட முன் வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 23/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1987 ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் தொடர்பான விளம்பரங்களைக் கட்டாயமாகத் தணிக்கை செய்தல் சட்டமுன் வடிவு, மற்றும் 1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு விளம்பரப் பொருள்களின் கட்டாயத் தணிக்கைச் சட்டமுன்வடிவு ஆகிய இந்த இரண்டு சட்ட

*1987 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 8 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

1987 மே 11]

[திரு.அ. ரகுமான்கான்]

முன் வடிவுகளையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எனவே இந்த இரண்டு மசோதாக்கள் மீது மொத்தமாக கருத்துக்களைச் சொல்லிவிடுவது சரியென்று நான் கருதுகிறேன்.

போஸ்டராக இருந்தாலும், ஸ்டில் போட்டோவாக இருந்தாலும், போட்டோவாக இருந்தாலும், ஒவியமாக இருந்தாலும், விளம்பரச் ஸ்லைடாக இருந்தாலும், இவைகள் எல்லாம் வன்முறையைத் தூண்டுவதாக இருக்க கூடாது, மதம், இனம் மொழி, வட்டார மக்கள் சாதியைப் பின்பற்றும் மக்களிடையே ஒரு வெறுப்புணர்ச்சியைத் தூண்டக் கூடியதாக, அமைதியின் மையை உருவாக்கக் கூடியதாக இருக்கக்கூடாது. அருவெறுக்கத்தக்கதாக இருக்கக் கூடாது, ஆபாசமாக இருக்கக் கூடாது. ஒழுக்கக் கேட்டை உருவாக்குவதாக இருக்கக் கூடாது, சிற்றின்பத்தை உருவாக்குவதாக இருக்கக் கூடாது. பெண்களை ஆபாசப் படுத்துவதாக இருக்கக் கூடாது என்று ஒரு மசோதாவிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

இன்னொரு மசோதாவில் திரைப்படங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஆபாசமாக, அருவறுக்கத்தக்கதாக இருக்கக் கூடாது, வன்முறையைத் தூண்டுவதாக, சிற்றின்பத்தைத் தூண்டுவதாக இருக்கக் கூடாது என்பதற்காக அவற்றைத் தடுக்க, அவைகள் தட்டிகளாக இருந்தாலும், போஸ்டர்களாக இருந்தாலும், திரைப்பட விளம்பரங்களாக இருந்தாலும், ஸ்லைடாக இருந்தாலும், இவைகளையெல்லாம் தணிக்கை செய்ய அரசாங்கம் ஒரு தணிக்கை குழுவைப் போடுகிறது, அதற்கு உறுப்பினர்களை நியமிக்கிறது. அதற்கு ஒரு தலைவரை போடுகிறது. அவர்களுக்கு அரசாங்கம் சம்பளம் கொடுக்கிறது. அரசாங்கம் போடுகிற உறுப்பினர்களும், தலைவர்களும் இவைகள் ஆபாசமானதுதானா, அருவறுக்கத்தக்கதுதானா சிற்றின்பத்தைத் தூண்டுவதுதானா வன்முறையைத் தூண்டுவதுதானா என்ற மிகப் பெரிய ஆராய்ச்சியைச் செய்து ஒரு சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால்தான் போஸ்டர்களை ஒட்ட முடியும், ஸ்லைடுகளை காட்ட முடியும், திரைப்பட விளம்பரங்களை வெளியிட முடியும். திரைப்பட விளம்பரங்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்த மாதிரி சர்ட்டிபிகேட் வாங்காமல் விளம்பரங்கள் ஒட்டப்பட்டால் அவர்களுக்கு 6 மாதம் ஜெயில், ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம், திரைப்படங்கள் அல்லது போஸ்டர்கள், ஸ்டில் போட்டோ, போட்டோ, ஒவியம், விளம்பரத்தட்டிகள் ஆகியவற்றுக்கு சர்ட்டிபிகேட் சென்சார் போர்டிலிருந்து வாங்காமல் வெளியிட்டால் அதற்கும் தண்டனை கொடுத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அவர்களுக்கு மூன்று ஆண்டுக் காலம் என்று தண்டனை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

எனவே மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலம் நான் தெரிவிக்க விரும்புவது இன்றைக்கு ஜனநாயகத்திற்கு மிகப் பெரிய ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதிலே ரொம்ப நுணுக்கமாக ஒன்றைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1987 மே 11]

பத்திரிகைகள், வார இதழ்களாக இருந்தாலும் சரி அன்றாடப் பத்திரிகைகளாக இருந்தாலும் சரி, கட்டுரைகளாக இருந்தாலும், படங்களாக இருந்தாலும் கார்ட்டூன்களாக இருந்தாலும், ஒலியங்களாக இருந்தாலும், இவைகள் ஆபாசத்தைத் தூண்டுகின்றன, அருவறுக்கத்தக்கதாக இருக்கின்றன, ஆளுங் கட்சி, எதிர்க் கட்சிகளுக்கிடையே வன்முறையைத் தூண்டுவதாக இருக்கின்றன என்று சொல்லி, ஒட்டுமொத்தமாக இந்த அரசாங்கத்தைப் பற்றி அல்லது ஆளுங் கட்சிக்காரர்கள் அல்லது மற்றவர்கள் செய்யும் தவறுகளைப் பற்றி பத்திரிகைகள் எழுதினால், கார்ட்டூன்கள் போட்டால், அவர்கள் ஜெயிலுக்குப் போக வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய மிகப் பெரிய அபாயம் இந்தச் சட்டமுன் வடிவிலே இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையிலேதான் ஆனந்தவிகடன் பத்திரிகை ஆசிரியர் உள்ளே போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. மாலை முரசு பத்திரிகை ஆசிரியர் உள்ளே போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அரசாங்கத்தை விமர்சிக்க எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் அடிப்படை உரிமை உண்டு. ஆளுங் கட்சிக்காரர்களை விமர்சிக்க எல்லோருக்கும் உரிமையுண்டு. தவறு செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களைப் பற்றி விமர்சிக்க உரிமை அவர்களுக்கு உண்டு. ஆனால் தவறாக அவர்கள் விமர்சித்தால், அந்தப் பத்திரிகைகள் மீது வழக்கு போடலாம். எனவே இந்த அடிப்படை உரிமையைப் பறிக்கக் கூடிய சட்டம் இது. ஜனநாயக விரோதச் சட்டம், கருப்புச் சட்டம் என்பதைத் தங்கள் மூலமாக அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்து ஒரு முக்கியமானதொரு விஷயத்தை இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இங்கே ஆபாசம் என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை யார் தீர்மானிப்பது? அரசாங்கம் போடுகிற சென்சார் போர்ட். அது ஆபாசம்? இது வரைக்கும் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? பல சிற்பங்கள் இருக்கின்றன. அந்தச் சிற்பங்களை ஆபாசம் என்று நாம் சொல்ல முடியாது. அவை ஆபாசம் என்றால், அந்தச் சிற்பங்களை எல்லாம் எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லும்படியான நிலைமை ஏற்படும். அண்ணா அவர்களே இந்தப் பேரவையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஒருவருக்கு ஆபாசமாக இருப்பது மற்றொருவருக்கு ஆபாசமாக இருக்காது என்று. எனவே சென்சார் போர்ட் அதிகாரிகள், உங்களால் நியமிக்கப்படுகிறவர்கள், எதை ஆபாசம் என்று சொல்லுகிறார்களோ, அது ஆபாசம். எதை ஆபாசம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்களோ அது ஆபாசமில்லை என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆனால் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நீங்கள் ஒரு வழக்கறிஞர் என்ற முறையில், லேப்டீஸ் ஒன்றை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். போஸ்டர்ஸ், ஸ்லைடீஸ், திரைப்பட போஸ்டர்ஸ் இவைகள் ஆபாசமாக அருவறுக்கத்தக்கதாக இருந்தால், சென்சார் போர்ட் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி, தடுத்து விட்டால், போட முடியாது. சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால், போடலாம், இல்லையென்றால் ஜெயில். ஒத்துக்

1987 மே 11]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

கொள்கிறேன். நான் யாரையும் புண்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு பல நபிகைகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் எந்தவித தாவாக களும் இல்லை. நபிகைகள் ஆபாசமாக டிரெஸ் செய்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் கிளறிவிடும் அளவுக்கு மேக்கப் செய்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். இந்தச் சட்டப்படி அந்தமாதிரி காரியத்தைச் செய்தால் தப்பு, தண்டனைக்குரியது. அப்படியானால் நபிகை ஆபாசமாக இருக்கிறாரா, இல்லையா என்பதற்கு எந்த சென்சார் போர்ட் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கும்? அப்படி ஆபாசமாக இருக்கும் நபிகையைப் பார்த்தால், சென்சார் போர்ட் உறுப்பினர்கள் நிச்சயமாக சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறீர்களா? எனவே அதிலே பாரபட்சமாக நடக்கக் கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு ஆபாசமான பாடல்கள் இருக்கின்றன. நாகரீகம் கருதி அந்தப் பாடல்களை எல்லாம் நான் இங்கே சொல்லிக் காட்ட விரும்பவில்லை. சினிமாக்களிலே வரும் பாடல்களிலே எவ்வளவோ ஆபாசம் இருக்கிறது. திரைப் படங்களில் வரும் கதைகளில் ஆபாசம் இருக்கிறது. திரைப்படங்களில் வரும் நடனங்களில் ஆபாசம் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் உங்களுடைய சென்சார் போர்ட் எப்படிக்கட்டுப்படுத்தும்? உறுப்பினர்கள் எப்படி சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பார்கள்? அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை? அப்படியானால், பாடலின் மூலம் ஆபாசம் வரலாமா? நடனம் மூலம் வரலாமா? நான் கேட்க விரும்புவது, அதற்கு என்ன வழி என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்னும் ஒன்றையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு எதிர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு போஸ்டரைக்கூட சென்சார் போர்டில் கொடுத்து, சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. காரணம் என்ன என்று கேட்டால், அவர்கள் ஒட்டுகிற போஸ்டரில், வன்முறையைத் தூண்டுகிறார்கள், மொழி உணர்வைத் தூண்டுகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்பு போஸ்டர் ஒட்டினால், இந்தி பேசும் மக்கள், இந்தி பேசாத மக்களிடத்திலே எதிர்ப்பு உணர்வைத் தூண்டுகிறது என்று அந்த போஸ்டர்களை ஒட்டாதே என்று சொல்லிவிடலாம். ஈழப் போராளி போஸ்டர் ஒட்டினால், இது வன்முறையைத் தூண்டுகிறது, எனவே ஈழப் போராளிகளே, போஸ்டர்கள் ஒட்டாதே என்று தடுத்து விட முடியும். இதைப் போன்ற அபாயம் இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிகள் தங்கள் போஸ்டர்களைக் கூட சர்க்கார் குழுவிடம் காட்டி, சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி, ஒட்ட வேண்டும். இல்லையென்றால் ஜெயிலுக்குப் போக வேண்டுமென்று சொல்லி, நடவடிக்கை எடுக்கும் அபாயம் இருக்கிறது. தந்தை பெரியாருடைய கொள்கையை போஸ்டரில் போட வேண்டுமானால், அது ஆஸ்திக வாதிகளுக்கு விரோதமான கொள்கை, மதவாதிகளுக்கிடையே வெறுப்புணர்ச்சியைத் தூண்டுகிறது என்று சொல்லி, ஐயாவின் கொள்கைகளுக்கே ஆபத்தை உருவாக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1987 மே 11]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

(முற்பகல் 11-50)

இதற்கு இடையிலே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை, தலைவர் அவர்கள் மூலமாக கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முன்பு சிவாஜி கணேசன் நடித்தார், ஜெமினி கணேசன் நடித்தார். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நடித்திருக்கிறார்கள். அது போல அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை பரப்புச் செயலாளர் போன்றவர்கள் நடித்தார்கள். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட நடித்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். அதற்கு நான் சொல்ல விரும்புவது அந்த போஸ்ட்டர்களில் ஆபாசம் இருந்தால், அது ஒட்டப்படுமானால் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? **பாடல்களில் ஆபாசம் இருந்தால் நடவடிக்கை உண்டா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் இதற்கு வேண்டுமானால் தங்கள் அனுமதியோடு நான் ஆதாரம் தரத் தயாராக இருக்கிறேன்.** என்பதை ஆதாரத்தோடு நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இது குறித்து இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும்?

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆபாசம் பற்றி என்ன ஆபாசம், எது ஆபாசம் என்பது பற்றி அதிகாரப்பூர்வமாக நான் ஒரு திருத்தத்தை இங்கே கொண்டுவர இருக்கிறேன். இந்த சட்டமே வர இருக்கும் முன்பு ஆபாசமாக நடித்த படங்களைப் பற்றியும், நடிகைகளைப் பற்றியும் பேசுவது சரியல்ல. அதை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்தப் பகுதியை நீக்கி விடலாம். சட்டமே, அதை நீக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் வருகிறது. அது நீக்கப்படுமா இது நீக்க ஒதுக்கப்படுமா என்று கேட்க வேண்டாம். சட்டம் வருகிறது. அதற்கான ஆலோசனை சொல்ல வேண்டும். இன்டிவிடியல்ஸ் பற்றி சொல்ல வேண்டாம். அந்தப் பகுதியை** என்ற அந்தப் பகுதியை நீக்க உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது, ஆபாசம் அருவறுக்கத் தகுந்ததாக திரைப்படங்கள் போஸ்ட்டர்கள் இருக்கக் கூடாது. பத்திரிகைகளிலே புகைப்படங்களோ, ஸ்டில்களோ இருக்கக்கூடாது என்பது இந்தச் சட்டத்தின் கொள்கை. நீங்கள் கொண்டுவரக்கூடிய சட்டத்தினுடைய கொள்கையில் ஆபாசம் எது என்பதுதான் தீர்மானிக்கப்படவில்லை. அதை அந்த சென்சார் போர்டு கமிட்டி தான் தீர்மானம் செய்யும் என்று சட்டத்திலே இருக்கிறது. தான் கேட்ப

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 மே 11] [திரு. அ. ரகுமாஸ்கான்]

தெல்லாம் ஏற்கெனவே சினிமா போஸ்டர்கள் மற்ற போஸ்டர்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. என்னுடைய பாயின்ட் ஆப்ஸிஸ்யூவிலே, அதாவது என்னுடைய பார்வையிலே ஒன்று ஆபாசம், சிலருடைய பார்வையிலே இன்னொன்று ஆபாசம் என்று இருக்கும். நான் கேட்க விரும்புவது இந்த போஸ்டர் ஆபாசமா இல்லையா என்பது. இந்த போஸ்டர் ஒட்டப்பட்டால், முதலமைச்சரும் மற்றவர்களும் நடத்த படங்களில் ஆபாசம் இருக்குமானால் நான் யாரையும் புண்படுத்த விரும்பவில்லை, அப்படி இருக்குமானால், அரசாங்கம் வேறுபாடு இல்லாமல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நியாயத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்கிறேன்.

ஒரு சவிட்சர்லாந்து பெண்மணி திருவண்ணாமலையில் ஒரு பஸ் ஏற்றிவிட்ட சாதாரண சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டும் தொண்டனுக்கு அவர்கள் நாட்டு வழக்கப்படி முத்தம் கொடுத்துவிட்டார். சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கின்றார்கள் நம்முடைய போலீஸ்காரர்கள். ஆனால், ஒரு நடிகை ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இருக்கக்கூடிய இடத்திலே ஒரு முக்கியமானவருக்கு முத்தம் கொடுக்கிறார். போலீஸ் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறது. எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால் ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் தியேட்டருக்குள் போய் ஒரு டாக்குமெண்டை எடுக்கலாம். தியேட்டரிலே போய் ஸ்டைல்ட்ஸ் ஆபாசமாக இருக்கிறதா என்று பார்க்கலாம். ஆனால், ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் என்று சொன்னால் ஒரு நடைமுறை. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேப்டர் வைத்திருந்தால், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் படம் எடுத்திருந்தால், எதிர்க்கட்சியில்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சட்டத்தில் ஆலோசனை சொல்ல வேண்டும். ஹைபோதட்டிக்கல்-ஆக கேட்டுக்கொண்டே போனால் எப்படி சரியாக வரும். பில்லிலே ஆலோசனை சொல்லுங்கள். அதற்கு என்ன “கைட்லைன்ஸ்” என்று சொன்னால், பரவாயில்லை. நீங்களாக நினைத்துக் கொண்டு கேள்விகள் கேட்கிறீர்கள். நேரம் போகிறது.

திரு. அ. ரகுமாஸ்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்வது எது ஆபாசம் என்பது தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். சென்சார் போர்டுக்கு என்று கைட்லைன்ஸ் உண்டா? அதைப் பற்றி அண்ணா அவர்களே சொல்லி இருக்கின்றார்கள். “யெட், இட் இஸ் நாட் டிபைன்ட்” என்று. ஆபாச தடைச் சட்டங்கள் எல்லாம் இருக்கிறது. எனவே, இப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவது, ஆளுங்கின்றிகட்சி அரசாங்கம் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு திரை உலகிலே படங்கள் எடுக்கின்றவர்களுக்கு சிரமங்கள் கொடுக்கவும் பத்திரிகைகளை இன்றைக்கு அடக்குமுறைக்குள்ளாக்கவும் ஐனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கவும் மாறுவடிவத்திலே இந்தச் சட்டம் வருகிறது.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1987 மே 11]

ஜனநாயகத்தைப் படுகொலை செய்ய வருகிறது. இன்று துக்க தினம். ஜனநாயகப் படுகொலை நாளாகும். எங்கள் கட்சியின் சார்பாக இந்த சட்டத்தை கடுமையாக எதிர்க்கிறேன்.

திரு. செ. செம்மலை: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த இரண்டு சட்ட முன்வடிவுகளையும் மகிழ்ச்சியோடு நான் வரவேற்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த இரண்டு சட்டங்களிலும் வரவேற்கக் கூடிய அம்சங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்க ஒரு காரணம் இருக்கிறது. இந்த மன்றத்திலே 1985 ஜூலை மாதத்தில் விளம் பரங்களை கையகப்படுத்துதல் சட்டத்தின் மீது பேசுகின்ற போது இப்படி ஆபாசம் கலக்காமல் இருப்பதற்காக அட்வர் டைஸ்மென்ட் சென்சார் போர்ட் என்ற ஒரு அமைப்பை அமைத்தால் ஊன்றாக இருக்கும் என்ற கருத்தை அன்றைக்குச் சொன்னேன். என்னுடைய அந்த எண்ணத்திற்கு ஏற்ப இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது. அந்த வகையிலே அந்த மாதிரி சட்ட முன்வடிவு வந்திருப்பதாலே எனக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. பொதுவாகச் சொல்வார்கள். 'மென்ட்டல் எல்த் இஸ் பெட்டர் தென் பிசிகல் எல்த்' என்று சொல்வார்கள். ஆபாசம் எந்த வகையிலே இருக்கக் கூடாது என்பதற்கு ஒரு பெரது நியதி இருக்க வேண்டும். என்னைப் பொறுத்த வரையில் ஸ்டூடியோவிலே படம் எடுக்கின்றார்கள். அது தியேட்டரில் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட முடியாது. காரணம் சினிமா நல்ல கருத்துக்களை சமுதாயத்திற்கு எடுத்துக் காட்டுகின்ற ஒரு மீடியமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இன்றைக்கு தியேட்டரிலே காட்டப்படுகின்ற படங்கள் இன்றைக்கு டி. வி. யிலேயும் காட்டப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வீட்டிலேயும் ஒளி பரப்பப்பட்டு வருகிறது. இதையும் நாம் மனதிலே கொள்ள வேண்டும்.

அதற்காக சென்சார் போர்டு இருக்கிறது என்றெல்லாம் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் சொன்னார். சில நேரங்களில் சென்சார் போர்டு நீக்கிய காட்சிகளை கூட போஸ்டர்களிலே போட்டு விடுவதால், போஸ்டரைப் பார்த்து விட்டு, படம் பார்க்காதவர்களைக் கூட எப்படியாவது பார்க்கும்படி தூண்டி விடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக இந்தக் காட்சியை எப்படியாவது போய் பார்க்க வேண்டுமென்று தூண்டப்பட்டவர்கள் அங்கே போய் பார்த்துவிட்டு அந்தக் காட்சி இடம் பெறாத நிலையினால் வெறுப்படைந்து, விரக்தியடைந்து வெளியே வரும்போது சில சமயங்களில் சில சமுதாய விரோத செயல்களில் ஈடுபடுவதையும் இங்கே நான் சுட்டிக் காட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, சென்சார் போர்ட் அனுமதிக்காமல் இருக்கிற அந்தப் படங்களை வெளியிடுவதற்கு, விளம்பரப்படுத்துவதற்கு எதிராக எந்த வகையிலே நம்முடைய இந்த போர்ட் நடவடிக்கை

1987 மே 11]

[திரு. செ. செம்மலை]

எடுக்க இருக்கிறது என்பதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன். ஒரு படத்திலே ஒரு ஆபாச காட்சி ஒரு சில நேரங்களில் சென்சார் போர்டின் கத்திரிச் கோலுக்கு தப்பி வந்து விட்டால் கூட அந்த குறிப்பிட்ட ஆபாச காட்சி, காட்சியோடு காட்சியாக ஒரு நொடி பொழுதில் வந்து மறைந்துவிடுகிறது. கண்ணின் பார்வையிலிருந்து உடனடியாக மறைந்து போய் விடுகிறது. ஆனால் சென்சார் போர்ட் அனுமதியளித்திருக்கிற காட்சிகளை கூட சில சமயங்களிலே விளம்பரப் படுத்துவதன் மூலம் ஆபாசம் வெளிப்படுகிறது என்பது தான் இப்போதைய பிரச்சினை. அந்த ஆபாசக் காட்சி மக்களிடத்தில் பிரதிபலிக்கிறது. மக்களிடத்தில் உணர்வை தூண்டுகிறது. ஆகவே தான் சென்சார் போர்ட் அனுமதித்தால் கூட, விளம்பரப் படுத்தும்போது, ஆபாசமாக இருந்தால் அதனை எப்படி நாம் கட்டுப்படுத்தப் போகிறோம் என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்திய சென்சார் போர்ட் அனுமதித்த பிறகு நம்முடைய சென்சார் போர்ட் அதனைக் கட்டுப்படுத்த சட்டத்திலே ஏதாவது வழிவகை இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றியும் இங்கே சொல்ல வேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன்.

அடுத்து, வயது வந்தவர்களுக்கென்று சில படங்களை வெளியிட அனுமதிக்கிறார்கள். இத்தகைய படங்களை வயது வந்தவர்களுக்கு மட்டும்தான் காட்ட வேண்டும். ஆனால் படத்திலே இருக்கின்ற ஆபாச காட்சியை போஸ்டராக போடுகின்றபோது அதனை பார்க்கின்ற சிறுவர்களுடைய மனதை அது செடுக்கிறது. இத்தகைய நிலையினை எந்த வகையில் அரசு தடுக்கப் போகிறது, கட்டுப்படுத்த போகிறது, அதற்கு இந்தச் சட்டத்திலே வழிவகை இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றியும் இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக விளக்கினால், எடுத்துச் சொன்னால் சரியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விளம்பரப்படுத்துகின்ற பொருள்களைப் பற்றி இரண்டு வாரத்திற்குள் கட்டாயமாக விளம்பரம் செய்ய வேண்டுமென்று நம்முடைய சட்ட முன்வடிவிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக நாள்பட விளம்பரங்களை இரண்டு வாரகால அவகாசத்திலே விளம்பரப்படுத்தலாம். ஆனால் ஓர் அமைப்பு, கட்சி இவைகளைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு நாட்களுக்குள் விளம்பரப்படுத்த வேண்டுமென்ற நிலை இருக்குமானால் இந்த இரண்டு வாரம் என்பது கொஞ்சம் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. இதனை கருத்தில் கொண்டு அரசாங்கத்திற்கு எனது கருத்தாக, ஆலோசனையாக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இதற்கு சட்டத்தில் வழிவகை இருக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். எல்லா பிரஸ்களும், எல்லா ஸ்டூடியோக்களும், எல்லா அட்வர்டைசிங் ஏஜென்டுகளும் ரெஜிஸ்டர் செய்யப்படுவதுடன் அவைகளுக்கு ஒரு கெய்ட்லைன்ஸும் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு கெய்ட்லைன்ஸ் கொடுத்து விட்டோம் என்றால் எப்படிப்பட்ட அம்சங்கள் இடம் பெறக் கூடாது என்று அரசு எதிர் பார்க்கிறதோ அதனை அவர்களாகவே கட்டுப்படுத்தி,

[திரு. செ. செம்மலை]

[1987 மே 11]

தடுத்து விடுவார்கள். எனவே, அப்படி ஒரு கெய்ட்லைன்ஸ் கொடுத்து விட்டால் அதன்படி அவர்கள் அதனை கடைப்பிடிக்கிறார்களா என்று இந்த கமிட்டி ஒரு வாச் டாக் கமிட்டியாக இருந்து கண்காணிக்க வாய்ப்பாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இருந்தால் இந்த பிரஸ்களுக்கோ, ஸ்டுடியோக்களுக்கோ அல்லது அட்வர்டைசிங் ஏஜென்சிகளுக்கோ ஏதாவது விளம்பரப்படுத்தல் சம்பந்தமாக சந்தேகம் வந்தாலும் அதனை போக்க வாய்ப்பு இருப்பதுடன் ஏதாவது பொருள்களுக்கு பிரையாரிட்டி கொடுத்து விளம்பரப்படுத்த வேண்டிய நிலை இருந்தால், விரைவாக இரண்டு நாட்களுக்குள் விளம்பரப்படுத்த வேண்டிய நிலை இருந்தால் உடனடியாக அப்படிப்பட்டவைகளுக்கு அனுமதி வழங்கவும் வாய்ப்பு இருக்கும். இரண்டு வார காலம் அவகாசம் என்று கொடுத்திருக்கின்ற நிலைமையை, வாசகத்தை மாற்றி விரைவில், உடனடியாக கொண்டு வர விரும்பினால் அவற்றுக்கு மாற்று ஏற்பாடாக இச்சட்ட முன்வடிவில் வழிவகை செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லி இந்த இரண்டு சட்ட முன்வடிவுகளையும் வரவேற்று, பேச வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

(நண்பகல் 12.00.)

திரு. கு. ரமணி : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரைப்படங்கள் தொடர்பான விளம்பரங்களைக் கட்டாயமாகத் தணிக்கை செய்யும்படியான இந்தச் சட்டத்தில் அந்தத் திரைப்பட விளம்பரங்களுக்குச் சான்றிதழ் அளிப்பதில் பின்பற்ற வேண்டிய வழி முறை கோட்பாடுகள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இதுதான் கைட்லைன்ஸ். கைட்லைன்ஸை வைத்துக்கொண்டு தான் அவர்கள் விளம்பரங்கள் எப்படிச் சரியில்லை, தவறானது என்றும், பொது மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடியது அல்ல அல்லது நல்லது என்ற முடிவுக்கு வர வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

ஆபாசமானதாக இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அரசின் பாதுகாப்பு நலன்களுக்கு அல்லது வெளி நாட்டு நட்புறவிற்கு எதிரானதாக இருக்கிறதா என்பது. இதெல்லாம் வெறும் விளம்பரத்தை மட்டும் உட்கொண்டதாக இல்லை. இதிலே உண்மையாகவே அரசியல் துறையிலேகூட கவனம் செலுத்தக் கூடிய முறை, தன்மைகள் அந்த சர்டிபிகேட் வழங்கக்கூடிய அந்த போர்டுக்கு இருந்து தீர வேண்டியிருக்கிறது.

பொது அமைதிக்கு, நற்பாங்கிற்கு அல்லது ஒழுக்க நெறிக்கு எதிரானதாக இருக்கிறதா என்பது ; அவதூறு அல்லது நீதி மன்ற அவமதிப்பு உள்ளடங்கியதாக இருக்கிறதா ; அல்லது யாதொரு குற்றத்தையும் செய்வதற்குத் தூண்டி விடக்கூடியதாக இருக்கிறதா என்பதைக் கருத்திற் கொள்ளுதல் வேண்டும்

1987 மே 11]

[திரு. கு. ரமணி]

என்பது. இப்படியொரு ஐந்து விதமான வழி காட்டும் நெறிகளை அவர்களுக்கு இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் இந்தச் சட்டத்தை, இதனுடைய நடவடிக்கைகளை விளம்பரப் பொருட்களைத் தணிக்கை செய்வது என்பதை கொண்டு வர வேண்டும். இது ரொம்ப சிக்கலான ஒரு விஷயம். ஆனால் ஆபாசமான விளம்பரங்களைத் தடுப்பது என்பதற்கு எல்லோருடைய ஆதரவும் கிடைக்கும். அதிலே எந்தப் பிரச்சினையும் கிடையாது. சினிமாக்களிலே நடக்கின்றபடுமோசமான பல காட்சிகள், சென்சார் போர்டையெல்லாம் தாண்டி அது வந்து விடுகிறது. ஆனால் இவையெல்லாம் ஒவ்வொரு வீட்டினுடைய சுவர்களிலேயும், தெருக்களிலேயும் அவை முன்னே வந்து நிற்கும் பொழுது அது ஜனங்களினுடைய மனத்தை எப்படிக் கெடுக்கும்படியான தன்மையுள்ளதாக இருந்து, எவ்வளவு பெரிய பாதகங்கள் செய்யும் என்பதை நாம் உணர வேண்டியுள்ளது.

நம் நாட்டிலிருக்கின்ற பெண்கள் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த ஸ்தாபனங்கள் இதைக் கடுமையாக எதிர்த்து வருகின்றன. காரணம் என்னவென்றால், விளம்பரங்கள் முழுவதும் நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டால் 100-க்கு 90 பெண்களைத்தான் சித்தரித்துக் காட்டிக் காட்டி இப்படிப்பட்ட விளம்பரங்களைக் கொண்டு வருகிறார்கள். பணம் சேமிப்பதற்கு இருக்கும்படியான கருவிகளைப் போல அவர்கள் பெண்களைச் சித்தரிப்பது என்பதை ஒரு வகையாக வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆபாசங்களைக் கட்டாயமாகத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அதை எதிர்த்து சினிமா தியேட்டர்களுக்கு முன்னால் கிளர்ச்சி நடக்கிறது. தகராறுகள் கூட நடக்கிறது. சில படங்களைத் தடுக்க வேண்டிய நிலை கூட ஏற்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் கூட அப்படித் தடுக்கப்பட வேண்டிய சில படங்கள் இருக்கின்றன. பெண்களை இழிவு படுத்திக் காட்டி, பெண்களை வர்த்தகப் பொருளைப்போல இழிவு படுத்திக்காட்டுகின்ற அப்படிப்பட்ட தன்மைகள், அப்படிப்பட்ட விளம்பரங்களைத் தடுப்பது நியாயமானது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

அரசின் பாதுகாப்பு, அன்னிய நாட்டு அரசினுடைய உறவைப் பாதுகாப்பது என்று சொல்லும் பொழுது பிரச்சினை அப்படி வராது. வேறு விதமான பிரச்சினைகள் வரும். ஒரு ஏகாதிபத்திய நாட்டிலிருந்து நம் நாட்டுக்கு மோசமான விளைவுகளை உண்டாக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகள் நடக்கின்றபொழுது அதை எதிர்த்து நின்று போராடக்கூடிய நாம் பலவிதமான பிரச்சார இயக்கங்களை நடத்துவதில் பேரூஸ்டர்கள் போட வேண்டியிருக்கும். அதேபோன்று கேலிச் சித்திரங்கள் பேரூட வேண்டியிருக்கும். சில சமயங்களிலே கொடும்பாவிகூட கட்டி இழுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படும். அந்த மாதிரி வரக்கூடிய விளம்பரங்கள், எதையெல்லாம் இவர்கள் தடுப்பார்கள் என்பது இல்லை. இப்படிப்

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 மே 11]

பட்ட உறவைக் காப்பாற்றுவதற்கு இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வது. அது ஒரு மெக்கானிக்கலாக, யதார்த்தமாகப் புரிந்து கொண்டால் நியாயமான அந்நிய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு அரசியலுக்கே அது வேட்டு வைத்து விடும். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படக் கூடாது. நீங்கள் அமைக்கக்கூடிய போர்டு இந்த அளவிற்கு கவனிக்குமா என்பதும் தெரியாது. (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரமாக முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. கு. ரமணி : பேச வேண்டாமென்றால் உட்கார்ந்து விடுகிறேன். சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது கொஞ்சம் அனுமதியுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரமாக முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. கு. ரமணி : பொது அமைதிக்கு, நற்பாங்கிற்கு அல்லது ஒழுக்க நெறிக்கு எதிரானதாக இருக்கிறதா என்பது. இதிலும் நான் சொல்கிறேன். கைட்லைன்ஸ் கொடுத்திருக்கக் கூடிய அந்த போர்டு, பொது அமைதி என்று சொன்னால், ஒரு பொது வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று விளம்பரம் செய்வது கூட பொது அமைதிக்குக் கெடுதல் கொண்டுவரலாம் என்று சொல்லலாம்.

அப்படிப்பட்ட நிலை வரக் கூடாது. அதனால் கெடுதல் வரும். அந்த மாதிரி வரக் கூடாது. ஜனநாயக இயக்கங்களின் வளர்ச்சிக்காக எடுக்கப்படுகின்ற முயற்சிகளில் வருகின்ற விளம்பரங்களைப் பொறுத்த வரையில் அதற்கு இது ஒரு தடையாக அமைந்து விடக் கூடாது. நமக்கெல்லாம் தெரியும், நீதிமன்றத்திற்கு முன்னால் இருக்கக்கூடிய ஒன்றைப் பற்றி வெளியே விமர்சனம் பண்ண ஆரம்பித்தால் தண்டனை கிடைக்கும், அதுவே கட்டெம்ப்ட் ஆஃப் கோர்ட் ஆகிவிடும். எனவே அந்த மாதிரி காரியங்கள் வரக் கூடாது. குற்றங்களைப் பொறுத்த வரையில் அவற்றைச் செய்வதற்குத் தூண்டுவதும் கூடாது. அதற்கான விதிமுறைகள் இன்டியன் பீனல் கோடியே இருக்கிறது. ஐ.பி.சி. 120 இருக்கிறது. தூண்டிவிட்டுக் கொலை செய்யச் செய்தார்கள் என்றால் கொலை செய்தவருக்கு இருப்பது மாதிரியே தூண்டி விட்டவருக்கும் அந்தப் பொறுப்பு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் தண்டனை கொடுக்கலாம். எனவே அப்படி தூண்டுவது என்று சொல்வதை அர்த்தப்படுத்துவதில் இந்த சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கிற போர்ட் எந்த அளவில் இந்த கைட்லைன்ஸ் வைத்துச் செயல் படுவார்கள் என்பதை நடை முறையில்தான் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட கெடுதல்கள் ஏற்படாமல் இந்தச் சட்டத்தை அமலாக்க அரசு முன் வர வேண்டும்.

1987 மே 11]

[திரு. கு. ரமணி]

அடுத்து ஆபாசங்களைத் தடுக்க வேண்டும். நான் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அமெரிக்காவில் ஹாலிவுட்டில் படம் எடுக்கப்படுகின்ற அந்தத் தன்மையின் அடிப்படையில் இங்கேயும் படங்களை உருவாக்கப் பார்க்கிறார்கள். அப்படி என்றால் பகிரங்கமாக ஆண்-பெண் உறவை அதாவது கட்டிப் பிடித்து முத்தம் கொடுக்கும்படியான காட்சிகளை நடு ரோட்டுக்கும், தெருவுக்கும் கொண்டு வருவது நம்முடைய நாட்டின் பண்பாட்டுக்கு ஒத்ததா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதற்கு என்ன வழி? அதை நீங்கள் தடை செய்தீர்களா? இன்றைக்கு எத்தனை படங்கள் அப்படி வந்திருக்கின்றன? தடை செய்தால் உடனே கலைஞர்களும் மற்றவர்களும் திளர்ந்து விடுவார்கள். இது உலக நியதிதானே என்று கூடச் சொல்வார்கள். அதெல்லாம் சரியில்லை. ஓரளவுக்கு நம்முடைய பண்பாடு காப்பாற்றப்பட வேண்டும். அந்த முறையில் நீங்கள் வழி வகை செய்ய முன் வந்தாலும் நல்லதுதான்.

அடுத்ததாக விளம்பரப் பொருட்களைப் பொறுத்தவரையில் அதிலே இருப்பது என்ன? விளம்பரத் தட்டி, இயங்கா நிழற்படம், விளம்பரத் துண்டு, நாளேடுகளிலும், கால முறை இதழ்களிலும் வெளியிடப்படுவதற்கான இயங்கா நிழற்படம் மற்றும் வகுத்துரைக்கப்படக் கூடிய பிற எந்த பொருளையும் உள்ளடக்கும் என்று இதிலே வந்திருக்கிறது. முதலிலே எனக்கு என்ன சந்தேகம் என்றால் இந்த இரண்டு சட்ட முன்வடிவையும் ஏன் ஒன்றாகப் போட்டு கொண்டு வந்திருக்கக் கூடாது? இரண்டுமே சினிமா படம் சம்பந்தப்பட்டது தானே. இரண்டைப் பொறுத்த வரையிலும் சில பொருட்கள் பற்றி இங்கே வருகிறது. சிலவற்றைப் பற்றி அங்கே வருகிறது. சிலவற்றைப் பொறுத்த வரையில் மாறுபட்டு வருகிறது. அப்படியானால் என்ன நோக்கம்? இந்த இரண்டையும் ஒன்றாகவே எடுத்து வைத்து இருக்கலாம். அந்த வகையில் இன்னும் கொஞ்சம் விளக்கமாகவே தந்து இருக்கலாம். ஏன் இப்படி தனித்தனியாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது?

அடுத்து இந்த விளம்பரங்களைப் பொறுத்த வரையில் வேறு சில கஷ்டங்களும் கூட உருவாக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. உதாரணமாக வன்முறைகள் உள்ளடங்கிய குற்றங்களைச் செய்ய அல்லது பொது பண்பு நலனுக்கு அல்லது ஒழுக்க நெறிக்கு ஊறு விளைவிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. அல்லது வட்டார பிரிவுகள் அல்லது சாதிகள் அல்லது சமூகங்களுக்கிடையே சமயம், இனம், முதலியவற்றின் அடிப்படையில் வெறுப்புணர்ச்சியை வளர்க்கக் கூடிய செயல்களை அனேகமாக தூண்டி விடக்கூடிய அந்தத் திரைப்பட விளம்பரப் பொருட்கள் அல்லது பிற விளம்பரப் பொருட்கள் என்றெல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டுருக்கிறது. அதாவது திரைப்படத்தோடு இது நிற்கவில்லை. அதனால்தான் இதைத் தனிச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்தீர்களா? விளம்பரத்தோடு நிற்கவில்லை; அதற்கு அப்பாற்பட்டும் போகிறது. எனவே அரசியல் கட்சிகளையும் மற்ற சில ஜனநாயக ஸ்தாபனங்களை

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 மே 11]

யும், பொது மக்களின் இயக்க ஸ்தாபனங்களையும் இது பாதிக்கிறது. இதனை மெக்கானிக்கலாக நடத்திக் கொண்டு வந்தால் அவர்கள் செய்யக்கூடிய விளம்பரங்களிலே வன்முறை தூண்டப்படுகிறது என்று சிலர் சொல்வார்கள் ; சிலர் அவ்வாறு தூண்டப்படவில்லை என்று சொல்வார்கள் ; ஜாதி, மத இன வெறியைத் தூண்டுவதைத் தடுப்பது கரெக்ட். ஆனால் ஜாதிக்காரர்களும், மதக்காரர்களும் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று அவர்கள் சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் அதிலே ஏற்படுகிறது. எனவே இவை எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு அவியல் மாதிரி உருவாக்கி இருக்கிறீர்கள். கேட்கிறவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் புரிகிற வகையில் தெளிவாக அதனுடைய நோக்கம் செயல் பாடுகள் அடிப்படைத் தத்துவம் ஆகியவற்றைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறீர்களா? இதையெல்லாம் கரெக்ட்டாக வைக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் தான் ஏற்படும். ஜாதி, மத, சமுதாய வெறுப்புணர்ச்சிகளைத் தூண்டக்கூடிய பற்பல உணர்ச்சிகளைத் தூண்டக்கூடிய, அவ்வாறு தூண்டுவதன் மூலம் கலகங்களை உருவாக்கக்கூடிய அப்படிப்பட்ட பிற்போக்கு சக்திகளின் தவறான போக்கைத் தடுக்கக்கூடிய முறையில் விளம்பரங்களை ஒரு வழிவகை செய்வதில் தவறில்லை. அதைச் செய்யலாம். எனவே இந்த விமர்சனத்தையும் அமைச்சர் அவர்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு முறையாக செய்ய வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்து இதைக்கொண்டு வருவது நல்லது என்று கூறி நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10.)

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரைப்படங்கள் மீதான விளம்பரங்களை கட்டாயமாக தணிக்கை செய்ய வேண்டும் என்ற சட்டத்தின் மீதும், திரைப்படங்கள் அல்லாத விளம்பரங்களின் மீது தணிக்கை செய்வதற்கான சட்டத்தின் மீதும் நான் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிக் ரமணி அவர்கள் ஆபாசத்தைப் பற்றி அதிகம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் சட்ட சபையிலே எத்தனையோ சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம். அதற்கென நேரத்தையும் செலவு செய்து பேசி நிறைவேற்றுகிறோம். ஆனால் அது எந்த அளவுக்கு அமல்படுத்தப்படுகிறது, நிறைவேற்றப்படுகிறது என்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

சென்ற ஆண்டு விளம்பரப் பலகைகளை கையகப்படுத்துதல் என்று ஒரு சட்டம் போட்டோம். ஆனால் இப்போது அந்தப் பலகைகள் அதிகமாகி இருக்கின்றன. சட்டமன்ற விடுதிக்குப் பக்கத்திலேயே நிறைய பலகைகள் இருக்கின்றன. போன வருஷமே இதை நான் சொன்னேன். அது அதிகரித்திருக்கிறதே தவிர குறைவதாக இல்லை. அதைக் கவனிக்கவேண்டும். மெட்ராசிலேயே பெண்களை ** வைக்கிறார்கள். அதை லட்சம் பேர்கள் வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள். அதுமட்டும் அல்ல, பெண்

1987 மே 11]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

களை இழிவு படுத்தக்கூடிய முறையில் விளம்பரம் செய்யக் கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு விளம்பரங்கள் வருகின்றன. ஆகவே அதை கட்டுப்படுத்த வேண்டும் அல்லது ஒழிக்க வேண்டும் என்பதிலே நாங்கள் மாறுபட்ட கருத்துச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் எப்படி அதை அமுல் படுத்தப் போகிறீர்கள்.....

திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி: அவையின் தலைநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகிறபோது சென்னையிலே என்று பெண்கள்** என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த இடத்தில் எப்போது ஓடினார்கள். சென்னை உறுப்பினர் என்ற முறையில் விளக்கம் கேட்கிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகரம் அல்லாமல் இருக்கலாம். சென்னையிலே ஓடியதாக பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. ஆனால் பெரிய பெரிய ஓட்டல்களில் (குறுக்கீடு) நான் ஒரு குறிப்பிற்காக உதாரணத்திற்காக சொன்னேன். எல்லாவற்றிற்கும் விளக்கம் தர வேண்டுமானால் நேரம் போதாது. (சுச்சல்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எங்கே ஓடினார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். இல்லை என்றால் அதை எடுத்து விடலாம்.

திரு. பொ. உத்திராபதி: நிறைய பேர்கள் சாமியார்கள் என்று சொல்லி ஓடுகிறார்கள். உதாரணத்திற்காக சொன்னேன் தவிர, அதை வாதப் பொருளாக எடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

ஆகவே இப்போது ஆபாசம் என்பது மிகவும் மோசமான நிலையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே வெறுமனே நடத்தை மட்டும் நிறைவேற்றாமல் அதை அமல் படுத்தக் கூடிய அளவுக்கு அதிகாரிகள் முழுமையாக அதில் ஈடுபடவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய அபிப்பிராயம். இன்னொன்று அரசின் பாதுகாப்பிற்கு அல்லது வெளிநாட்டு நட்புறவிற்கு எதிராக இருக்கிற பொது நலனுக்கு எதிராக இருக்கிறதா; குற்றத்தை செய்வதற்கு தூண்டி விடக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறதா என்று பல வகைகளில் பாயிண்ட் தந்திருக்கிறீர்கள். காரண-நோக்க விளக்கத்தில். இதிலே தூண்டி விடக்கூடிய என்பது சரியல்ல. ஒருவர் விரும்பினால் தூண்டிவிட்டதனால் தான் இந்த நிழச்சி நடந்தது என்று சொல்லி வழக்கு போடுவதற்கு கூட இந்தச் சட்டத்தை பயன்படுத்த முடியும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வரும்போது இதன் உள்ளே பல விரும்பத் தகாத வுரத்துக்கள் இருப்பதை மட்டும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1987 மே 11]

அடுத்து இந்த விளம்பர பொருள்களுக்கு கட்டாய தணிக்கை என்று கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இதன் காரண நோக்க விளக்கத்திலே கீழ்த்தரமானதாகவும் உணர்ச்சியை கிளறிவிடத் தக்கதாகவும், வகுப்பு கிளர்ச்சிகளைத் தூண்டி விடக் கூடியதாகவும் உள்ள விஷயங்கள் அடங்கியவையும் திரைப்பட விளம்பரத் தட்டியல்லாதவையுமான பிற விளம்பரத் தட்டிகள் பெருகி வருவதை முழுவதும் தடை செய்வதற்கான சட்டத்தினை இயற்றும் பணியை மேற்கொள்ளுவதே இதன் கருத்துருவாகும் என்று காரண-நோக்க விளக்கத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது இப்போதுதான் அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? ஏன் இப்போது மட்டும் தான் விளம்பரங்கள் வருகின்றனவா? நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்து 10 வருஷம் 11 வருஷம் நிரம்பப்போகிறது. 11 வருடங்களாக இந்த மாதிரி காரியங்கள் அப்போதைக் கப்போது அரசின் கவனத்திற்கு வந்து சட்டங்கள் இயற்றப்படுகின்றன. இந்தச் சட்டங்கள் சரியான முறையில் அமலாக்கப் பட்டிருந்தால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் வருவதற்கு வாய்ப்பில்லை. இப்போது ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக் கொள்வோம். எரிசாராயத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ஆனால் எரிசாராயம் வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. தினமும் பார்த்தால் 50 ஆயிரம் லிட்டர், 60 ஆயிரம் லிட்டர் பிடிக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். கொலைகளை குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ஆனால் கொலைகள் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றன. அதைப்போல கற்பழிப்பைப் பற்றி குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அதுவும் வருடா வருடம் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம்? நாம் சட்டங்களை நிறைய நிறைவேற்றுகிறோம். அந்தச் சட்டங்கள் பூராவும் நாட்டில் மதிக்கப்படுகின்றனவா? அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அதிகாரிகள் முனைப்புடன் செயல் படுகிறார்களா என்று பார்த்தால் நாம் சட்டங்களை அதிகமாக கொண்டு வந்து சபையின் நேரம் போகிறதே தவிர, சட்டங்களை நிறைவேற்றாத நிலை தான் இருக்கிறது. சட்டங்களை முறையாக நிறைவேற்றினால் இந்த ஆபாசங்களையும் மற்ற காரியங்களையும் குறைக்க முடியும் அல்லது ஒழிக்க முடியும். சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு பதிலாக அவைகளை நாட்டில் அமல்படுத்துவதற்கு அதிகாரிகளும் அமைச்சர்களும் எதிர் காலத்தில் முனைப்பாக இருக்க வேண்டும். சட்டங்களை கொண்டு வருவதில் உள் நோக்கம் எதுவும் இருக்கக் கூடாது. எந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் ஒரு உள்நோக்கத்தை வைத்து எதிர் காலத்தில் அதை எப்படியெல்லாம் பயன் படுத்தலாம் என்ற முறையில் கொண்டு வருகிறபோது தான் எதிர் கட்சியில் இருக்கிற நாங்கள் ஆட்சேபணைகளைத் தெரிவிக்கிற அளவிற்கு, வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கிற அளவிற்கு நிலை இருக்கிறது. எதிர் காலத்தில் அது போன்ற நிலை வராத அளவிற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

1987 மே 11]

திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1987 ஆம் ஆண்டு திரைப் படங்கள் தொடர்பான விளம்பரங்களை கட்டாயமாகத் தணிக்கை செய்தல் சட்ட முன் வடிவின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எப்போதுமே குறைவான சட்டங்களை வைத்து அவைகளை நிறைவாக நிறைவேற்றுவது தான் ஒரு அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படையதாக இருக்கும். இன்றைக்கு இந்த சட்ட முன் வடிவின் மூலமாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, எதை எதைத் தவிர்க்க வேண்டும், கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் விரும்புகிறதோ அவைகளையெல்லாம் இப்போதிருக்கிற இந்திய தண்டனைச் சட்டம் உள்பட இருக்கிற சட்டங்களால் செய்ய முடியும். ஆகவே அவைகளைத் தவிர்ப்பதற்கும், கட்டுப்படுத்துவதற்கும் இருக்கிற சட்டங்களை முறையாக செயல்படுத்தாமல் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஒரு சட்ட மென்று சட்டங்கள் வருமானால் இங்கே சட்டத்தின் ஆட்சி நடப்பதற்கு பதிலாக அதிகார வர்க்கத்தின் ஒரு ஆட்சி அமைப்பு உருவாகிவிடுமென்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்ட முன் வடிவின் மூலமாக நீதி மன்றங்களின் அதிகார வரம்புக்குள் நிர்வாக அமைப்பு தலையிடுகிற ஒரு சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. வன்முறையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று, ஆபாசத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று ஒரு நிலையை உருவாக்கி, சந்தடிச் சாக்கில் இந்த அரசு யார் மீது எந்த அமைப்பின் மீது கை வைக்கப் போகிறது இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக என்பதை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஒரு மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இன்னொரு மதத்தைச் சார்ந்தவர்களைப் புண் படுத்தக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புண் படுத்தல் என்பதற்கு என்ன விளக்கமென்று இங்கே சொல்லப்படவில்லை. ஒரு விளக்கத்தை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அறிய விரும்புகிறேன். வேறு மதத்தைச் சார்ந்தவர்களை நான் சான்றாக அழைத்து அதிலே பிரச்சினை உருவாக விரும்பவில்லை. என்னுடைய மதத்தை, நான் சார்ந்திருக்கிற இந்து மதத்தை சான்றாக எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். என்னுடைய மதத்தைச் சார்ந்த காவிகட்டிய ஒரு சாமியார் ஒரு கொலையை செய்து விட்டார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவர் இன்னொரு மதத்தைச் சார்ந்த ஒருவரை கொலை செய்து விட்டார் என்ற நிலையில், காவிகட்டிய அந்த சாமியார் மீது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு இந்த அரசாங்கம், அதிகாரிகள் வேறு பல காரணங்களுக்காக, தயங்கினால், அந்த சமயத்தில் இந்த சாமியாரால் கொலை செய்யப்பட்ட வேறொரு மதத்தைச் சார்ந்தவரின் குடும்பம் அல்லது அந்தச் சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறபோது, இந்த சாமியாரின் பெயரைச் சொன்னால் அது ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தினருடைய உணர்வுகளை புண் படுத்துவதாக இருக்குமென்று கருதப்படுமா, கருதப்பட மாட்டாதா என்பதை தெளிவாக அறிய விரும்புகிறேன். இவைகளையெல்லாம் கற்பனையாகக் கேட்கவில்லை. 1985 ஆம் ஆண்டில்

[திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

[1987 மே 11]

எங்களுடைய மாவட்டத்தில் ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது ஒரு கொலை நடை பெற்றது. அந்த கொலைக்கு கண்ணால் கண்ட சாட்சி இருந்தது. அவருடைய வாக்குமூலத்தைப் பெற்றார்கள். ஆனால் இந்த கொலை வழக்கிற்கு இதுவரையில் நடவடிக்கையெதுவும் எடுக்கப்படவில்லை. ஏனென்றால் கொலை செய்யப்பட்டவரின் மதத்தைச் சார்ந்தவரல்லாத வேறு மதத்தைச் சார்ந்தவர் மீது வழக்கு தொடுத்தால் ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தின் மக்களுடைய வெறுப்பிற்கு ஆளாக வேண்டுமென்ற காரணத்தால் நடவடிக்கையெடுக்காமல் விட்டு விட்டார்கள்.

(பிற்பகல் 12-20)

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் சார்பாக, சுவரொட்டிகள் வெளியிடுவதும், ஒட்டுவதும், கோரிக்கைகளை வைப்பதும், தட்டிகள் வைப்பதும், மறுக்க முடியாத ஒரு உரிமையாக ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே, அந்த கோரிக்கைக் குரல் எழும்புகிற வகையில், அந்தப் போராட்டங்கள் நடக்கிற வகையில், அங்கு நிலைமைகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, ஒரு மதத்தைச் சேர்ந்தவர், இன்னொரு மதத்தைப் புண்படுத்துகிற வகையில் என்று சொல்லுகிறபோது, எப்படி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று விளக்காமல், இப்படி மனதைப் புண்படுத்துவது, மனதைப் புண்படுத்துவது என்று சொன்னால், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் தரப்பட்டிருக்கிற அடிப்படை உரிமையை, இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக இந்த அரசாங்கம் பறிப்பதற்கு முன்வருகிறது என்பது என்னுடைய நோக்கமாக இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்களுடைய மாவட்டத்திலே மட்டும், இதுவரையில், அரசாங்கத்தினுடைய கணக்குப் படியே, 1982 ஆம் ஆண்டு நியமனம் செய்யப்பட்ட முன்னாள் நீதிபதி திரு. வேணுகோபால் அவர்களுடைய கமிஷன் அறிக்கையின் அடிப்படையில் 15 பேர்கள் கடலுக்கு இழுத்துச் செல்லப்பட்டு கடலில் ஆழ்த்தப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டார்கள். நடவடிக்கை இல்லை. நடவடிக்கை வேண்டும் என்று கேட்டால், குறிப்பாக இவர்கள்தான் செய்தார்கள் என்று கலவரம் நடக்கிற நேரத்தில், மக்கள் இரண்டு பிரிவுகளாக நின்று ஒரு பிரிவினர் இன்னொரு பிரிவினரைக் கொலை செய்வதும், கடலில் தள்ளி அழுத்துவதும் என்று இருக்கிறபோது, நாங்கள் யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும்? எனவே, நடவடிக்கை வேண்டும் என்று கேட்கிறபோது, அதைச் சொல்கிறபோது, அது மத உணர்வுகளைப் புண்படுத்துகிறது என்ற இந்த அரசாங்கம் கருதுமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். ஆகவே, ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவு மக்கள் தங்களுடைய கோரிக்கையை வெளியே வைக்க முடியாத நிலைமையில், நெஞ்சிலுள்ளே குமுறிக் கொண்டு இருக்கிற உணர்வுகளை அவனுடைய நெஞ்சுக்குள்ளேயே, அதற்கு சமாதி கட்டுகிற

1987 மே 11] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

வகையில் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிற காரணத்தால், என்னுடைய இயக்கத்தின் சார்பாக இதை எதிர்த்து, அமர்கிறேன், வணக்கம். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 5 உறுப்பினர்கள் ஒரு பில்லின் மீது பேசலாம். பில்லின் மீது பேசும்போது கட்சி சார்பு கிடையாது. யார் வேண்டுமானாலும் பேசலாம். ஒரு கட்சியிலே 4 பேர்கள் வேண்டுமானாலும் பேசலாம்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புதுடெல்லியிலே நடந்த 14-வது செய்தித் துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டில், சுவரொட்டிகள், பேனர்கள், செய்தித்தாள்கள் மூலம் வெளியிடப்படும் திரைப்பட விளம்பரங்களில் சென்சாரால் அனுமதிக்கப்படாத காட்சிகள் அடிக் கடி இடம் பெறுகின்றன. இவைகளைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்றும், அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் பரிந்துரை செய்யப்பட்டது. அதற்கு முன்பே, 1974-ல் மேற்கு வங்கத்தில் ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் இயற்றுவதற்கு முன்பு, மத்திய அரசைக் கலந்து, அவர்களுடைய கருத்துக்களின் அடிப்படையில், அமுல்படுத்துவதற்காகத் தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் உத்திராபதி அவர்கள் சொன்னதைப் போல எந்த எதிர்க்கட்சியையும் அல்லது எந்த சுதந்திரத்தையும் பறிக்கின்ற உள்நோக்கத்தில் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படவில்லை. ஆபாசம் என்றால் என்ன, என்பதைப் பற்றி அரசு சார்பிலே ஒரு திருத்தத்தை, விளக்கத்தைக் கொண்டு வர இருக்கிறோம். ஆபாசம் எது என்பதை, அதற்காகப் போடப்பட்ட தணிக்கைக் குழு, தீர்மானிக்க வேண்டும். ஆனால், தணிக்கைக் குழுவில், எது ஆபாசம் என்று கருதுகிறார்களோ, அந்த அடிப்படையிலே அந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும். அந்தத் தணிக்கைக் குழு பிறப்பித்த உத்தரவு சரியில்லை என்று கருதுவார்களானால், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மேல் முறையீடு செய்யலாம். நல்ல பாதுகாப்போடுதான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. சில சமயத்தில் 15 நாட்கள் இந்தத் தணிக்கைக் குழு, அதனுடைய உத்தரவை, அனுமதியைத் தர காலதாமதம் ஆகாதா? ஆகவே, குறுகிய காலத்தில் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் செம்மலை அவர்கள் சொன்னார்கள். 15 நாள் என்பது அதிக பட்ச நாளே தவிர, ஒரே நாளில் கூட இந்தத் தணிக்கைக் குழு, சம்பந்தப்பட்ட விளம்பர அடிப்படையைக் கருத்தில் கொண்டு, நிச்சயமாக வழங்கலாம்.

இந்தச் சினிமாத் துறைக்காக உள்ள தணிக்கைக் குழுவில் பெண்கள் அதிகமாகப் போடப்படுவதில்லை, புரட்சித் தலைவர் தமிழக முதல்வர் அவர்களுடைய கருத்து பிரகாரம், அதிலே பெண்கள் அதிகமாகப் போடப்பட வேண்டும் என்பதுதான். அவர்களைப் போடாததினால்தான், பெண்கள் இழிவுபடுத்தப்

[திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்] [1987 மே 11]

படுவதாகவும், அவர்களைத் தரம் குறைந்த வர்த்தகப் பொருட்களாக காண்பிக்கிற காட்சிகள் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இன்னொரு மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில், சினிமாவில் காட்டப்படுகிற விளம்பரங்கள், சினிமாவிலே அனுமதிக்கப்பட்டு, சென்சார் செய்யப்பட்ட படத்தில், சென்சார் செய்யப்படாத காட்சிகள் திடீரென்று உள்ளே காட்டப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். அதற்கு போலிசார் உரிய நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். சென்சார் செய்யாத படக் காட்சிகளை வெளியே வைத்திருக்கிறார்கள். முச்சந்தியிலே வைத்து இருக்கிறார்கள். இது மக்களுடைய மனதைத் தூண்டி, அந்த சினிமாவைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற வகையில், அந்த சுவரொட்டிகள், விளம்பரங்கள் சொல்லுகின்றன. முச்சந்தியிலே உள்ள விளம்பரப் பலகையிலே உள்ள படம், சினிமாவிலே கூட இருக்காது. இவைகள் எல்லாம் கண்டிக்கப்பட வேண்டும்.

சினிமாத் துறை என்று மட்டுமல்ல. தையல்காரர் ஒரு கடை வைத்து தைக்கிறார். அந்தத் தையல் கடையில் ஆணும், பெண்ணும் இரு பாம்புகள் இணைந்து இருப்பது போல் ஒரு காட்சியை வைத்திருக்கிறார்கள். தம்பஸ் அப் போன்ற பானங்கள் குடிக்க வேண்டும் என்று விளம்பரம் செய்வதிலும், மற்றுமுள்ள விளம்பரங்களிலும், பெண்கள் ஆண்களுடைய உறுவுகளைக் காட்டுகிற முறையிலே விளம்பரம் செய்கிறார்கள். ஆகவே, சினிமாப் படம் திரையிடப்படுகிற காட்சியைப் பொறுத்த வரையில் என்று இல்லாமல், மற்ற விளம்பரங்களில் எல்லாம் ஆபாசம் கூடாது என்று அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை ஏற்று, தணிக்கைக் குழு எந்தவிதமான பாரபட்சமும் இல்லாமல் நடக்கும். குறிப்பிட்ட எந்தக் கட்சியையும் அல்லது எந்தச் சுதந்திரத்தையும் பாதிக்கின்ற நோக்கத்திலே கொண்டு வரப்படவில்லை என்று சொல்லி, அமர்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1987 ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் தொடர்பான விளம்பரங்களை கட்டாயமாகத் தணிக்கை செய்தல் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 23/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2 முதல் 6 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

1987 மே 11]

பிரிவு— 7.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 7 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்”.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :

In clause 7, to sub-clause (1), and the following Explanation, namely:

“Explanation: A publicity material shall be deemed to be obscene if it is lascivious or appeals to the prurient interest or if its effect or (where it comprises two or more distinct items) the effect of any one of its items, is, if taken as a whole, such as to tend to deprave and corrupt persons who are likely, having regard to all the relevant circumstances, to read or see the matter contained or embodied in it, or if it portrays, exhibits or shows a picture, drawing, painting or figure of a female human being of any age in such posture which is offensive to senses or which is likely to suggest any indecent or impure or immoral does in the minds of persons who are likely to read or see the matter contained or embodied in it.”

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 7, திருத்தப்பெற்றபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 8 மற்றும் 9 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 10.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 10 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்”.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :

“In clause 10, in sub-clause (1), for “six months or with fine which may extend to one thousand rupees”, substitute “three years or with fine which may extend to three thousand rupees.”

[திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்] [1987 மே 1]

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 10, திருத்தப்பெற்றபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 11 முதல் 15 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 16.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 16 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்”.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :

For clause 16, substitute the following clause, namely:-

“ 16. *Offences by companies* :—(1) Where an offence under this Act has been committed by a company, every person who, at the time the offence was committed, was in charge of, and was responsible to, the company for the conduct of the business of the company as well as the company, shall be deemed to be guilty of the offence and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly.

Provided that nothing contained in this sub-section shall render any such person liable to any punishment, if he proves that the offence was committed without his knowledge or that he had exercised all due diligence to prevent the commission of such offence.

(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) where any offence under this Act, has been committed by a company and it is proved that the offence has been committed with the consent or connivance of, or is attributable to any neglect on the part of, any director, manager, secretary or other officer of the company, such director, manager, secretary or other officer shall be deemed to be guilty of that offence and shall be liable to be, proceeded against and punished accordingly.

Explanation : For the purposes of this section.—

(a) “company” means any body corporate and includes a firm or other association of individuals, and

(b) “director” in relation to a firm, means a partner in the firm”.

1987 மே 11] [திரு. வி. ஜே. சுவாமிநாதன்]

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 16, திருத்தப்பெற்றபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 17 மற்றும் 18 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு 1987 ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் தொடர்பான விளம்பரங்களை கட்டாயமாகத் தணிக்கை செய்தல் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 23/1987) திருத்தப்பெற்றபடி நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு திருத்தப்பெற்றபடி நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஓ) விளம்பரப் பொருள்களின் கட்டாயத் தணிக்கைச் சட்ட முன்வடிவு, 1987.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு விளம்பரப் பொருள்களின் கட்டாயத் தணிக்கைச் சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 28/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 18 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

* 1987 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 8 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.